

Беседа владике Артемија на Светог Пророка Илију, 2017. године у катакомби Светог Илије у Младенову

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Драги владико Максиме, пречасни и преподобни оци, браћо и сестре, нека је срећна и Богом благословена ова Слава, пета по реду, светога Пророка Илије, како се овде сабирамо, у овој малој нашој катакомби, али драгоцености. Јер овде је, као што је пророк Илија свео огањ са неба и запалио жртву победивши тиме безбожног цара Ахава, тако је и у овој малој катакомби, свети пророк Илија запалио зубљу чувања Праве Вере, оне Вере коју је он исповедао, коју је он чувао, за коју се он борио. Свети пророк Илија, сви знамо отприлике његово житије – углавном се памти да је он затворио небо на три године и шест месеци да не падне киша на земљу. А зашто је то он урадио? Да ли је он толико мрзео тај народ тада? Не, браћо и сестре, него управо из љубави према томе народу, јер народу је био скренуо са правога пута. Никаква реч људска није могла да га опамети, да га призове к себи, да га врати на прави пут. Једино је тако, једна оштра и драстична казна коју је пророк Илија измолио у Бога послужила је томе да је народ најзад дошао к себи и вратио се на пут да слави Бога живог, а не идоле - Вала и остале незнабожачке богове.

Свети пророк Илија се назива анђео у телу зато што је његов живот био од почетка до краја анђелски чист и непорочан. Назива се и небеским човеком, јер иако је живео на земљи, он је живео небеским животом као што светитељи Божији живе у царству небескоме. Још се он назива ревнитељем. Ревнитељ значи онај који се бори за Праву Веру, за истину Божију. И боговидцем се назива, јер се њему Бог јавио као некада Мојсију у купини на Синају, њему се Господ јавио на Хориву, у пећини у којој је он, бежећи од злобе царице Језевеле, се склонио био. Све у свему свети пророк Илија јесте један од највећих старозаветних пророка и можемо рећи

најпоштованији пророк у хришћанском свету. Свети пророк Илија није познат по томе што је прорицао будуће догађаје. Он није ништа предвидео из живота Господа Христа, из историје будуће хришћанске Цркве. Али његова ревност за чистоту вере учинило га је да буде он пророк Бога живог. И тако, како је он тада ревновао, браћо и сестре, он је остао такав пример за све хришћанске мученике, подвижнике, исповеднике, ревнитеље који су Богу своме служили и Веру Праву чували. Молитвама светог пророка Илије, Илије и нас је Бог овде сабрао у ову малу катакомбу, сабрао нас као своје, иако недостојне, слуге да наставимо дело пророка Илије, да се боримо и чувамо Веру Православну онако како смо примили од светих апостола, од светих отаца, од нашега Светог Саве и осталих угодника из рода нашега до светог Владике Николаја и оца Јустина. Зато што је то Вера која спасава. То је Вера која обезбеђује живот у Царству небескоме. То је Вера коју је Господ проповедао, апостоли проширили, свети Оци догматили, а мученици својом крвљу засведочили и запечатали.

Нека би Господ молитвама светог пророка Илије дао да и ова овде зубља Вере Праве никада се не угаси, да остане и даље да светли овоме народу овде, а уједно и да буде огњиште са којег ће се преносити као што се већ пренео огањ недалеко одавде у Кулу и остала места широм наше отаџбине. Тако да служећи Богу и ми у ревности Илијиној, да се удостојимо када пођемо одавде да се нађемо у Царству небескоме тамо где се и свети пророк Илија налази, да бисмо са њим и са свима осталима славили Оца и Сина и Светог Духа кроз све векове и сву вечност. Амин.